

Obóz zagłady w Bełżcu (SS-Sonderkommando Belzec)

W czasie okupacji niemieckiej Bełżec znajdował w powiecie Zamość (Kreishauptmannschaft Zamość) w dystrykcie lubelskim (Distrikt Lublin) Generalnego Gubernatorstwa (Generalgouvernement).

Obóz zagłady w Bełżcu (SS-Sonderkommando Belzec) funkcjonował od 1 listopada 1941 r. do 30 czerwca 1943 r. Był to jeden z trzech **obozów zagłady**, które powstały w celu przeprowadzenia **akcji „Reinhardt”** (Aktion Reinhardt), czyli eksterminacji Żydów w **Generalnym Gubernatorstwie**. Podlegał dowódcy **SS** i policji w dystrykcie lubelskim Odilo Globocnikowi, kierującemu akcją „Reinhardt”. Z powodu położenia w centrum **GG** Bełżec był ośrodkiem likwidacji Żydów z gett w dystryktach: krakowskim, lubelskim i galicyjskim. Transporty liczyły przeważnie po 40–60 wagonów towarowych, w każdym z nich było 100–130 ludzi. Przybywały z przerwami od 15 lub 16 marca do końca listopada 1942 r. Żydzi byli uśmierceni w trzech komorach przy użyciu gazów spalinowych z silników dieslowskich. Zwłoki pomordowanych grzebano w masowych mogiłach, tzw. dołach śmierci. W październiku 1942 r. rozpoczęto palenie zwłok ofiar, zarówno z bieżących transportów, jak i ciał wcześniej pogrzebanych w dołach śmierci. Palenie zwłok trwało do wiosny 1943 r. W 1943 r. zdemontowano urządzenia obozowe, a teren zalesiono. Ostatnich więźniów żydowskich skierowano do obozu zagłady w Sobiborze.

Komendantami obozu w Bełżcu byli kolejno: SS-Hauptsturmführer Christian Wirth i SS-Hauptsturmführer Gottlob Hering. Załogę stanowili esesmani oraz strażnicy z obozu szkoleniowego **SS** w Trawnikach.

W obozu zagłady w Bełżcu zginęło ok. 500 000–600 000 Żydów, w tym ok. 300 000 z dystryktu galicyjskiego. Zamordowano tu również Żydów z innych krajów okupowanej przez Niemców Europy, a także ok. 1500 Polaków oraz bliżej nieustaloną liczbę Cyganów.

Mapa obozów

Funkcjonariusze obozów

Obozy

Галерия
